WEEKBLAD
BELGIE: 5 FR.
NEDERLAND: 35 cts

6 JANUARI 1951 — Nr 13
1ste JAAR — 20 BLZ.
*

Mickey magazine

Een Treffende gelijkenis

Het blad voor kleine en grote kinderen

ANTWOORD OP JE BRIEF

Van Paul DE CRAENE (Gent) ontving ik een « handelsbrief » : op de machine geschreven en met de hand ondertekend ! Goed zo !...

Op de vraag van Willy HALLYN (Deurne) — wie de rijkste man ter wereld is — kan ik moeilijk antwoorden. Ik heb wel eens horen zeggen : « De rijkste man is hij die een gerust geweten en een goede gezondheid bezit ! ». En dat is wel zo, ik spreek bij ondervinding. (Hum !)

Lezer J. BORMANS (Hechtel) zond mij de oplossing van het kruiswoordraadsel Nr 5. — Hoef je niet te doen, vriend, indien het geen prijsvraag geldt. Eerlang pakt « MICKEY-MAGAZINE » met een wedstrijd uit, hoor ! Hou je taai ! Tenslotte een groot « dankezeer » aan A. MARIEN (Borgerhout). Dat noem ik een fraaie brief ! Ik neem nota van de suggesties !

Nu kunnen jullie 't geloven of niet — maar ik sta er voor in ! — er werden mij na 't verschijnen van Nr 5 duizenden en nog duizenden brieven gericht, meestal met de bonnetjes. Het postbeheer belde mij op met deze woorden : « Mickey, ouwe maat, kom de brieven gerust met een auto weghalen, er zijn er wel 15.000 !... » Dat was voorzien, jawel, maar dat betekent nu ook bergen werk te verzetten! Geduld dus!... Ik span me voor de wagen !...

MICKEY.

Adres : 47, Hopstraat, Brussel.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Mickey roept op...

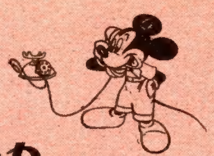

Hallo, hallo, kerelties en kerlinnetjes, hier ben ik dan weer ! Donald zei me van morgen — en nog wel heel raak : « Mickey, heb je 't ook opgemerkt, dat het jaar amper zes dagen oud is en dat wij al drie koningen te vieren hebben ? » Hij bedoelde natuurlijk Driekoningendag en of ik 't snapte ! Dus pakte hij zich gauw weg : dat doet hij steeds, wanneer hij geen succes heeft waar hij wou beetnemen !

Nu, over Driekoningen. Die drie koningen waren eigenlijk geen koningen. Het waren personen van de voornaamste rangklasse van hun land. Mattheus — en die zal 't wel weten — vertelt ons dat het Wijzen uit het Oosten waren (II, 1-12), heel waarschijnlijk uit Mesopotamië. Door een verkeerd begrip van de Psalm LXXI-10 maakte de volksmond er koningen van.

Hoe ze heetten?... Kaspar, Melchior, Balthasar. Oosterse namen die door ons werden overgenomen als doopnamen. Jullie weten dat de Wijzen de Messias, de Verlosser, zochten. Nu moeten je niet denken dat die Oosterlingen Hem vonden in de stal van Bethlehem, enkele dagen na de geboorte. O, nee !... Pas meer dan een jaar na de geboorte vonden ze de Messias, in een echt huisje, niet in Bethlehem, denkelijk wel in Nazareth.

Ze hadden een volle jaar gezocht en Herodes begon de tijd lang te vinden. De Wijzen keerden niet bij Herodes terug en... deze beval toen de Kindermoord : alle kindertjes onder de twee jaar liet hij doden. Dat bewijst beslist dat het Kerstkindeke toen al verjaard was. De Kerk herdenkt trouwens die kindermoord tussen Kerstmis en Driekoningen !

Ziezo, nu weten jullie alweer iets meer. En ik wens dat jullie steeds je verstand gebruikt als de drie wijze « koningen »... Roer recht, schippertjes !... Taai ! Ik haak op !

Mickey

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantw. uitgever : Frans PRETE, 47, Hopstraat, Brussel.

Abonnement voor Nederland
Storting op of overschrijving naar postgiro 137.867 van de alleenvertegenwoordigers (adres hieronder).

ABONNEMENTSPRIJS :

		3 m.	6 m.	1 jaar
België	fr.	60.—	115.—	225.—
B. Kongo	fr.	65.—	130.—	260.—
Nederland	fl.	4.25	8.—	15.50

Postcheck : Uitgaven Pont-Levis, Nr 7539.34

Alleenvertegenwoordiging voor Nederland en overzeese gebieden : M. van Gelderen en Zoon, Postbus 826, Amsterdam.
Nederlandse lezers richten hun brieven voor MICKEY aan dit adres.

DE MICKEY-CLUB

Jullie hebben jullie **lidkaart** tenslotte ontvangen. Ik bedank jullie voor je goed geduld ! Aan de leden die het **geschenk-album** met het **club-kenteken** (plakbrief) nog niet ontvingen, vraag ik nog verder wat geduld te oefenen ! Jullie weten misschien niet dat er reeds bij de 15.000 leden zijn. Dat is geen peulschilletje, hoor !

Hebben jullie de lidkaart goed gelezen ? Ik bedoel de « grondregels » ? Daar is ook spraak van de Mickey-groet : vier vingers aan de linker schouder en de duim in de palm. Waarom die duim nu juist verdwijnt ?... Wel, luister...

Wie de Walt Disney-figuren goed bekijkt zal merken dat Pluto, Donald, Dingo en al de vriendjes uit mijn huis — ikzelf daarin inkluis — maar **vier** vingers vertonen, **nooit vijf !** Dat is een vondst geweest van Walt Disney die ons niet maakte als andere dieren !

Nu herinner ik er nog aan, voor de nieuwe lezers, dat men te allen tijde lid kan worden van de club. **Vijf** bonnetjes (verschillend genummerd) van blz. 19 inzenden. De lidkaart wordt **gratis** verstrekt.

Over de **luxe-borstspeld** (iets enigs !) spreek ik een volgende maal.

Adres voor de club : MICKEY, 47, Hopstraat, Brussel.

MICKEY.

DE VROLIJKE DIERGAARDE

Een hooggeplaatste situatie

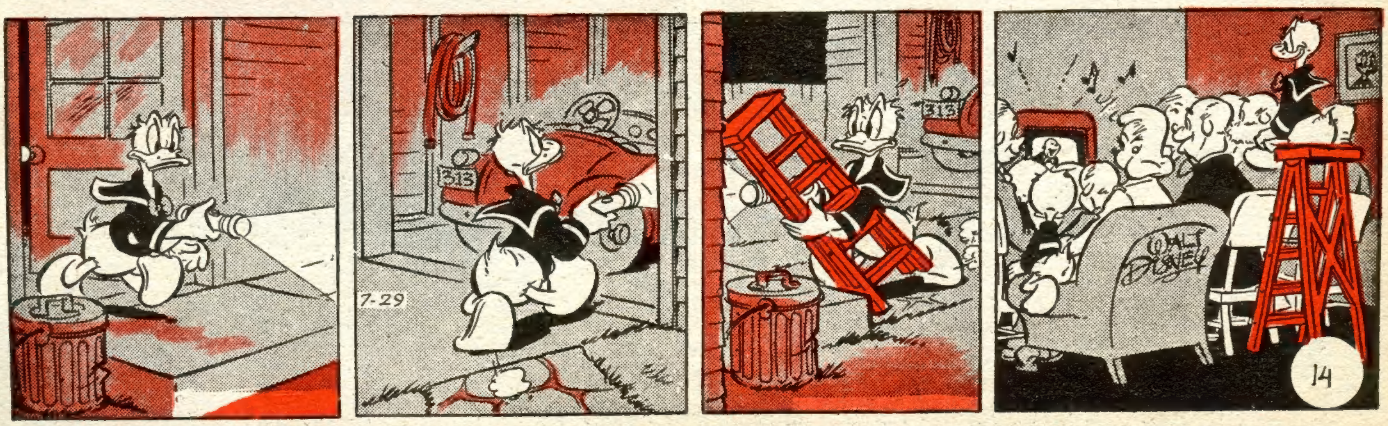

De Geheimen van de EIFFELTOREN

Mickey, Donald en Pluto zitten een paar schurken achterna, die de Eiffeltoren willen doen springen. Onze vrienden worden echter in een valstrik gelokt.

IN NUMMER 14 DAN : **TEGENAANVAL IN DE LUCHT !**

De Gouden Ring

DOOR ZANDER KLERKX

Johan en Sefa werden door Tovervorst Terra omgetoverd tot respectievelijk een veldmuis en een mol, maar Johan ontsnapt en Dwerg Mikoe verklapt hoe en waar hij de Gouden Ring van fee Bella kan wegnemen. Johan is op weg naar de berg waar de draak Bolloe de ring bewaakt.

De egel was uit de holle stam van de haagbeuk. Hij dankte Johan vluchtig en, daar hij zeer hongerig was wipte hij op de wurmenpoel toe en at er minstens duizend op.

Toen hij verzadigd was keerde hij bij Johan Veldmuis terug.

— Zie je, vriend, sprak hij, die wurmen, dat is onze dagelijkse kost. Al de egels uit de streek kennen deze poel. Alle avonden zijn wij hier om er ons deel van te nemen.

— En de andere dieren lusten natuurlijk dat vettig goedje niet?

—O nee! Trouwens, die wurmen kunnen wat aardig bijten, maar onze naalden beschermen ons, snap je. Ook de vogels kunnen ongestraft dat soort voedsel nutten. Terzake, je kwam hier toch niet om er van te snoepen?

— Om de bliksem niet! riep Johan Veldmuis met een gebaar van afkeer uit. Ik zal je vertellen hoe ik hier kom...

De egel luisterde aandachtig. Toen Johan zijn verhaal geëindigd had, sprak de egel:

— Ik ben je man! Je hebt me 't leven gered, dus: dienst, wederomdienst. Bij het vallen van de nacht ben ik terug. Wacht hier zolang op mij, ik weet raad voor je geval.

Johan Veldmuis klom terug op de beuketak en wachtte geduldig. Tegen de avond zag hij een lange sliert van egels komen aantrippelen. Zij wierpen zich op de wurmen om een baan dwars door de poel vrij te krijgen. Al wat ze niet achter hun tanden konden steken, werd onmeedogend vertrapt en doorpriemd.

— Ziezo, riep de geredde egel tot Johan, de baan is vrij. Er kunnen wel vier knapen van je soort in frontlijn ongehinderd er over. Maar wij zullen toch een haag vormen aan weerszijden van de baan, tot je aan de overkant bent.

Zo gezegd en... ook weer zo gedaan.

Toen Johan Veldmuis zich op vaste grond aan de overkant bevond, bedankte hij de egel en zijn rasgenoten.

— Goede reis! werd hem teruggeroepen. Niet versagen, Johan Veldmuis! De aanhouder wint! Heb volharding!

Johan Veldmuis stapte verder: een hele dag en dan nog een nacht. Bij het krieken van de zevende dag bevond hij zich aan de voet van de berg.

— Dit is dus de grootste hindernis, dacht hij. Hoe zal ik er overheen komen?...

Pas had hij deze gedachte luide uitgedrukt of er gebeurde iets. Een wesp, die door een merel achtervolgd werd, zocht haar redding in de beurs die Johan Veldmuis om de hals hing.

— Geef mij die wesp, ze behoort mij! sprak de merel aanstellerig.

— De wesp behoort de natuur toe! was het antwoord van Johan Veldmuis. Trouwens, ik ben nu haar beschermer. Het zou laf van mij zijn je dat diertje als een booswicht uit te leveren. Heeft zij je jongen geprikt? Nee, he? Integendeel, je wil er je jongen mee spijzen! Ik begrijp best dat je je merelkindjes te voeden hebt en ik wil je graag verklappen waar je heerlijk-vette wurmen kan vinden. Er zijn er zoveel, dat men er duizend merelnesten kan mee voeden!

— Nu, goed dan, zei de merel. Spreek op.

— Luister, ik moet één voorwaarde stellen. Niet alleen laat je de wesp met rust — dat was reeds zo bedoeld — maar tevens ga je de verbintenis aan mij naar de kruin van deze berg te brengen.

— Ik vernam die reeds op de dag dat je de salamander redde. Luister... Als je bij de ingang van de Chinese nierstenenbol zal bereikt hebben, zal ik je met mijn volk hulp bieden. Ik ben de koningin der wespen en zowaar ik hier voor jou zit, ik zal met mijn volk draak Bolloe bekampen. Wij hebben trouwens met hem een oude vete uit te vechten en...

— Goed! goed! viel de merel in. Ik breng Johan Veldmuis naar de top en voor de rest sta jij dan in! Woord is woord!...

Een uur later deponeerde de merel zijn vracht vóór de ingang van de nierstenen sfeer.

— Accoord!

— Je erewoord er op!

— Ik beloof het je stellig!

— Johan Veldmuis omschreef de plaats waar de wurmen huishielden en liet de wesp uit de beurs komen.

— Dank! Dank! zei de wesp. God liet mij wesp worden en ik kan het dus niet verhelpen dat mijn familie onder de gevaarlijke insecten werd gerangschikt. Ik heb gehoord wat je de merel verteld hebt. Misschien kan ik je ook een dienst bewijzen?

— Dan zal ik je eerst mijn geschiedenis vertellen.

Toen Johan Veldmuis de draak Bolloe zag, beefde hij over geheel zijn lichaam. Hij besloot zich schuil te houden tot wanneer de wesp met haar leger in aantocht was. Na verloop van tijd zag hij in de verte een donkere wolk afkomen: dat was het volk van de koninginnewesp. Nu zou een verbitterde strijd gestreden worden!

('t vervolgt.)

VOLGENDE WEEK KOMT:
De laatste kans op redding

Mickey en de draak

Mickey droomt dat de koning de hand van zijn dochter heeft beloofd aan wie de draak overwint. Mickey gaat onmiddellijk op weg...

TOEKOMENDE WEEK : HET GEVECHT !

DINGO en AAGJE

Dingo bezit een tamme leeuwin, Aagje, en weigert er van te scheiden, hoewel ze hem heel wat last bezorgt.

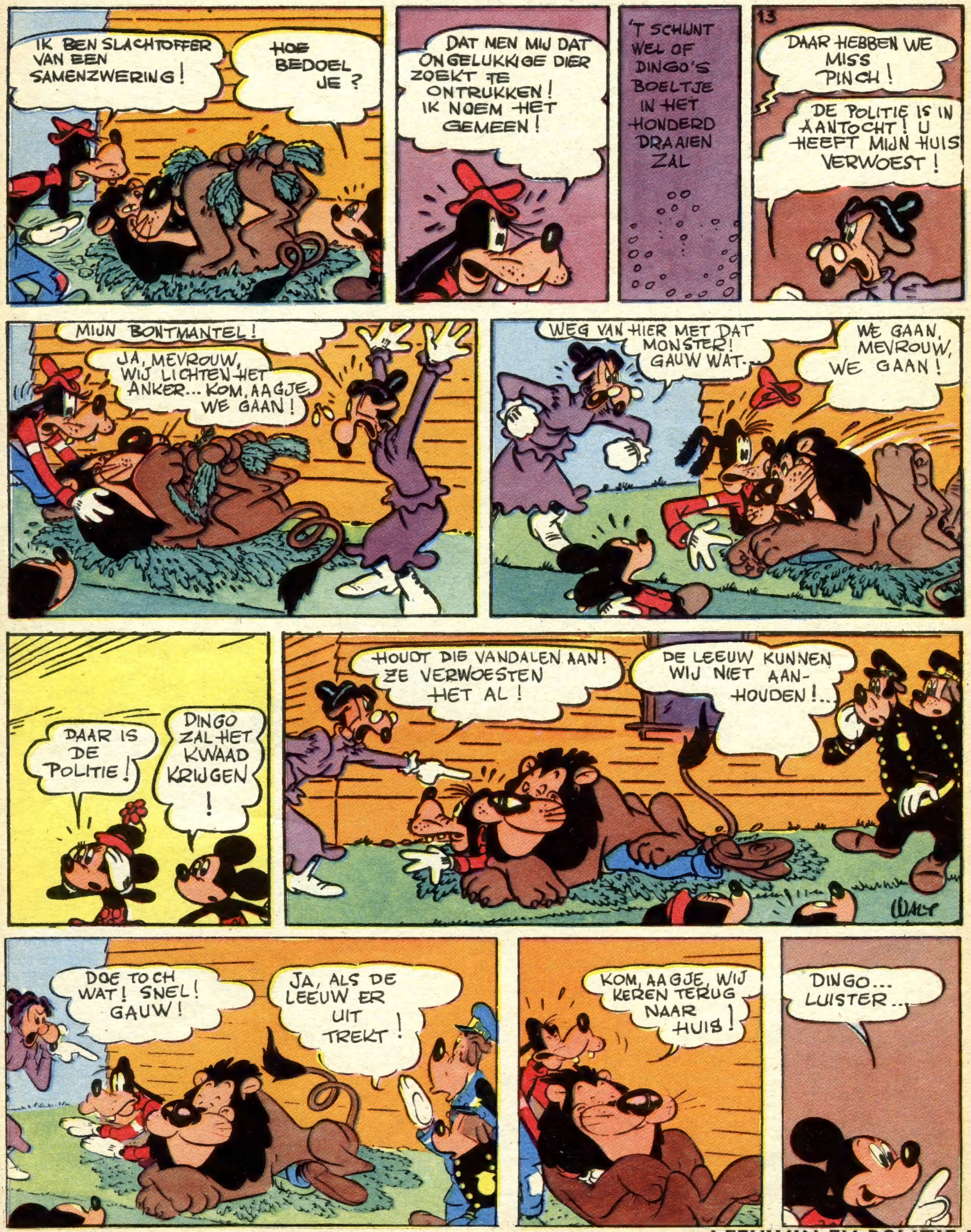

IN HET VOLGEND NUMMER: **LEEUWIN EN POLITIE!**

het wonderbare avontuur van

Assepoester

Nog even voorstellen vóór het doek opgaat!

Ziezo ! Dit zijn nu alle van elkaar verschillende stripfiguren. Ik heb ze samengebracht om ze jullie voor te stellen. Dat hoeft wel, want van Zaterdag e. k. af ontmoeten jullie hen wekelijks in het blaadje, in het nieuwe vervolgverhaal « ASSEPOESTER ».

Eerst stel ik jullie de dames voor — hm ! hm ! een zekere hoffelijkheid is ook hier geboden. Deze dames zijn anders niet zo heel vriendelijk. En dat zullen jullie ondervinden. Ik verwijs bv. naar die vrouw met haar hoogmoedig wezen, de stiefmoeder van Assepoester. Aanmatigend, egoïstisch en eerzuchtig — om het even, al haar gekuip zal ten val komen en dat zal maar loon naar werken wezen !

Deze vrouw heeft twee dochters. Jullie kunnen die hier zonder moeite herkennen. Hun dwaasheid evenaart hun kwaardaardigheid. Het zijn tegelijkertijd bespottelijke en afkeerwekkende jonge meisjes. En dit vertel ik jullie al : deze stiefzusters van Assepoester hebben te grote voeten om een zeker glazen muiltje aan te trekken... Ha ! ha !...

De Kroonprins is knap. Hoeft ook ! Hoewel hij een verstokt vrijgezel is, zal hij de uitgelezene van zijn hart huwen : Assepoester. Dit gebeurt tot grote vreugde van de Koning en de Groothertog.

De Koning vertoont enige gelijkenis met Bismarck. Hij heeft er in elk geval de volle snor van, maar hij geeft toch niet de indruk de ernst van die oude Pruis te hebben... integendeel ! Toch kan hij soms in toorn ontsteken en dan...

De hofmeester komt het laatst aan de beurt. Bekijk hem eens goed ! Zo'n glimmende persoon moet wel gehuwd wezen met een goede huisvrouw, die niet alleen de meubels en de parketvloeren boent, maar tevens zijn grillige snor en haren met een glansmiddeltje bestrijkt.

Deze groep lieden hebben dus elk een rol in de wonderbare avonturen van ASSEPOESTER. Wanneer zij in het stripverhaal verschijnen, herkennen jullie ze dadelijk wel, nee ?...

MICKEY

Het Bos

Fragment uit « HET BOS » : door ELSA VAN HAGENDOREN

VER, zeer ver strekt het bos zich uit — tot aan het ven, en dan nog veel verder. Het bos is wijd, zo wijd..., je kan er verloren in lopen. Alleen de dieren weten daar hun weg...

Je merkt er niets van, maar het bos is doorkruist met honderden smalle, kronkelende dierenpaadjes, en overal schuilen ook de huizen van de dieren : boven de grond, onder de grond, bij de beek, in het ven, in de struiken, in de bomen...

Honderden, ja duizenden huisjes zijn er in de grond : lange en smalle, donkere gangen en gangetjes. De héél smalle werden door de mieren gegraven — nu ja, mieren zijn toch ook dieren, niet? — de rechte kokertjes van de pieren, de gezellige holletjes van de spitsmuizen, die vanavond luid piepend tussen de kruiden zullen ronddribbelen.

Ginder ver, tussen het heidekruid en de bosbessen, huizen de fazanten en de houtsnippen...

En wat hoorde je daar nu voor een vreemd geluid ? Net een oude, krakende deur die knerpt en niet open wil. Dat is het roepen van de hinde, die met haar hertebokje door het berkenbos komt aangestapt...

Rrrok - rrrok - rrrok... Dat is de grote zwarte specht, die op een rode pijnboom hangt te roffelen...

Wacht, kijk daar, bij je voeten. Zie je dat geutje door het fijne bosgras ? Dat is een konijnen-straat. Ja, zeker, nu is die stil en verlaten, en traag kruipt er een spinnetje over. Maar vanavond, als de ronde maan boven de kruinen zal komen kijken, komen al de lieve, bruine konijntjes uit hun zandhuisjes gelopen. Dan zijn die geulen drukke straten, zoals bij ons in de stad...

En wat ligt hier ? Een afgeknaagde dennekegel. Die heeft het eekhoorntje hier laten vallen. Hou je stil, zie je hem daar lopen rondneuzen ? Wip ! hij is verdwenen... Kras-kras-kras ! Hij zit reeds op die eik. Hoorde je zijn nageltjes op de schors ?... Daar ! Zag je het spitse snuitje, de blinkende, schelmse oogjes ?... In de groene schaduw van de bladeren zie je nog even, fel-rood, zijn wuivende pluimstaart, en hij verdwijnt...

Rook je die wilde, warme bloemengeur ? Dat is het geiteblad, dat roze en geel openbloeit en haar ranken wild en dicht over het struikgewas heeft gevlochten, zo dicht dat het een donker huisje vormt waar het bijna nooit regent. Al knorrend komt de vette das eruit te voorschijn. Die is op speurtocht...

Herinner je je nog die helderrode paddestoel, blinkend met witte nopjes, die we bij de rand van de beek gevonden hebben ? Weet je wel heel zeker dat het een paddestoel was ? Was het niet het fonkelnieuwe hoedje van een kabouter, dat hij een ogenblikje afgezet had en dat hij, toen hij verschrikt voor mensenstemmen vluchtte, vergeten was ?...

Daar, tegen die oude stronk, dat is een elfenbankjè, mooi gestreept, grijs, geel en groen. Weet je niet wat een elfje is ? Dat is een heel kleine fee met trillende vleugeltjes, veelkleurig en broos als een libel. Op de lange, zilveren manestralen glijden ze tussen de bomen...

Donker is nu het bos en stil. De merel, het roodborstje, de gaai, de ekster, de specht, het koninkje en de meesjes slapen al. Bijna alle bloemen ook, en vele hebben hun kelkje toegevouwen...

Maar de das is nog niet thuis... De vos is ook nog op jacht... Nu zijn wij uit het bos...

Copyright DE SIKKEL, Antwerpen.
« HET BOS », gecartonneerd : 48 fr.

Een schone trui

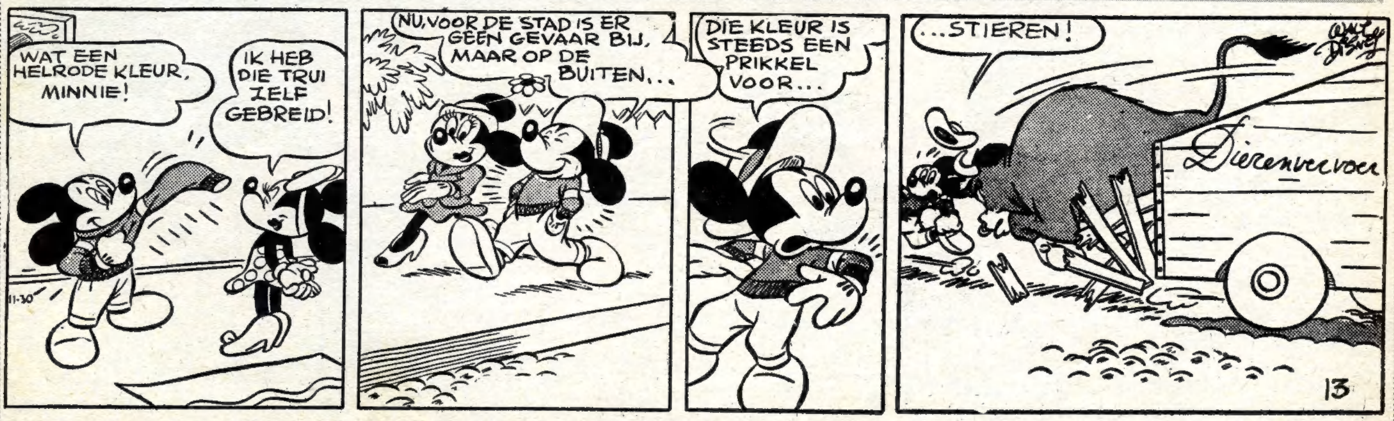

Een treffende gelijkenis
WAT EEN OCCASIE!
UW PORTRET VOOR 1 GULDEN GELIJKENIS GEWAARBORGD!
!
?
JE MAAKT DE NEUS TE LANG VRIEND! EN MAAK GERUST DE HALS WAT KORTER! IK WIL EEN VOLLEDIGE GELIJKENIS!
?
DACHT IK WEL! DIT IS GEEN DEUGDELIJK WERK!.. MAAK ME ZOALS IK BEN, OF LAAT HET VAREN!
JIJ WILT REALISME, IS 'T NIET?
DAT IS HET REALISME!
VOOR 1 GULDEN GELIJKENIS GEWAARBORGD!
WALT DISNEY

De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
NA TAL VAN AVONTUREN HEBBEN DE 7 DWERGEN VERZAAKT AAN DE SCHAT EN KEREN TERUG NAAR HUN HUISJE.
ZO DAN...
DAT MAG MEN WEL EEN MONSTER-TAXI HETEN! WAT JULLIE ?
GEEN KWINKSLAGEN MEER, VROLIJK!
TRA-LA-LA-LA...
NAAR HEIMATLAND TERUG!
WAT AARDIG VAN JULLIE! ... NIETS KON ME MEER IN DE SMAAK VALLEN, HOOR!
KAN HIJ OOK SPREKEN ?
KAN HIJ OOK SPREKEN ?
NET ALS JIJ EN ALLEMAN! KOM, KLEINE, ZEG OOK EENS WAT!

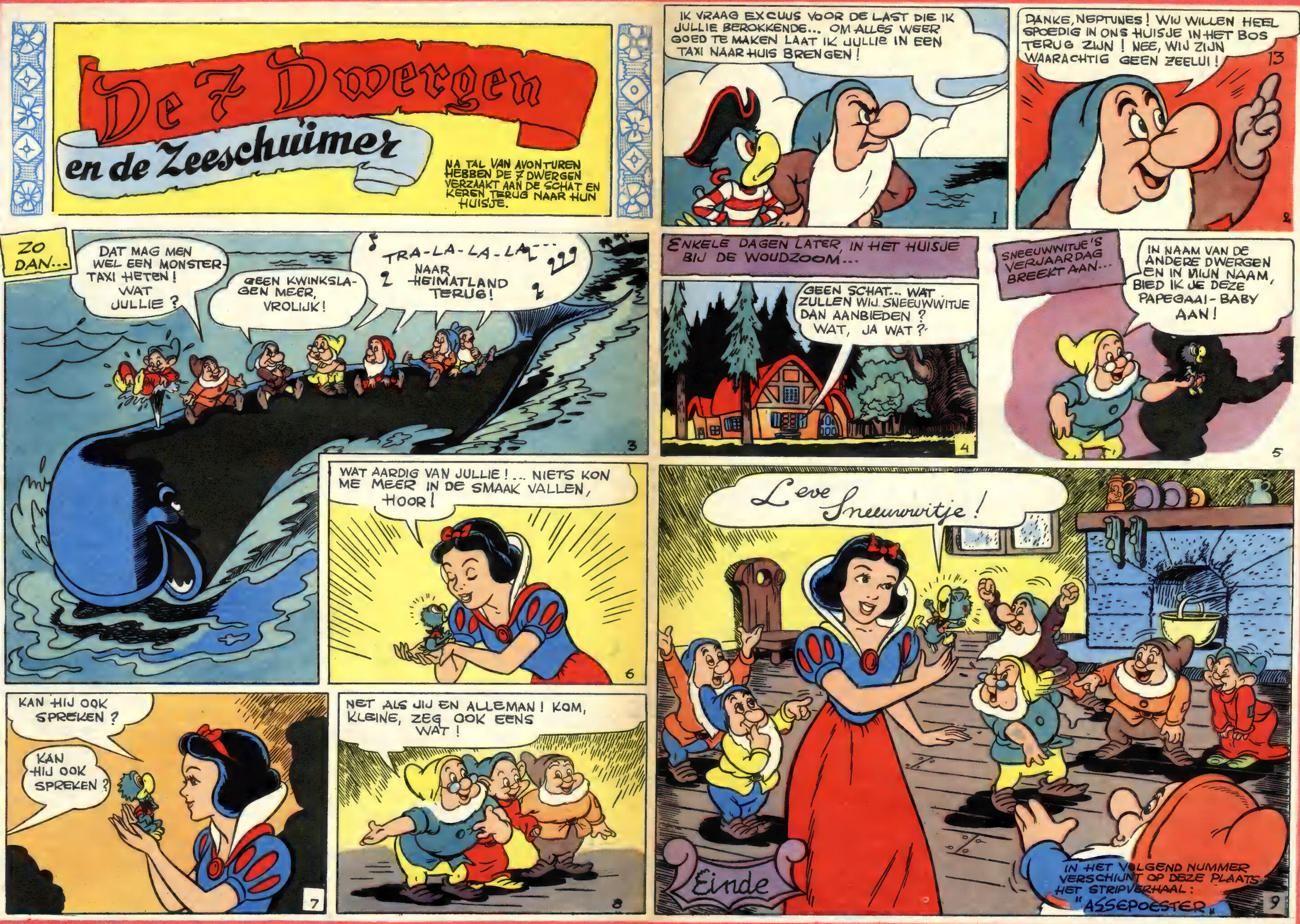
De 7 Dwergen
en de Zeeschuimer
NA TAL VAN AVONTUREN HEBBEN DE 7 DWERGEN VERZAAKT AAN DE SCHAT EN KEREN TERUG NAAR HUN HUISJE.
IK VRAAG EXCUUS VOOR DE LAST DIE IK JULLIE BEROKKENDE... OM ALLES WEER GOED TE MAKEN LAAT IK JULLIE IN EEN TAXI NAAR HUIS BRENGEN!
DANKE, NEPTUNES! WIJ WILLEN HEEL SPOEDIG IN ONS HUISJE IN HET BOS TERUG ZIJN! NEE, WIJ ZIJN WAARACHTIG GEEN ZEELUI!
ZO DAN...
DAT MAG MEN WEL EEN MONSTER-TAXI HETEN! WAT JULLIE?
GEEN KWINKSLAGEN MEER, VROLIJK!
TRA-LA-LA-LA... NAAR HEIMATLAND TERUG!
ENKELE DAGEN LATER, IN HET HUISJE BIJ DE WOUDZOOM...
GEEN SCHAT... WAT ZULLEN WIJ SNEEUWWITJE DAN AANBIEDEN? WAT, JA WAT?
SNEEUWWITJE'S VERJAARDAG BREEKT AAN...
IN NAAM VAN DE ANDERE DWERGEN EN IN MIJN NAAM, BIED IK JE DEZE PAPEGAAI-BABY AAN!
WAT AARDIG VAN JULLIE!... NIETS KON ME MEER IN DE SMAAK VALLEN, HOOR!
KAN HIJ OOK SPREKEN?
KAN HIJ OOK SPREKEN?
NET ALS JIJ EN ALLEMAN! KOM, KLEINE, ZEG OOK EENS WAT!
Leve Sneeuwwitje!
Einde
IN HET VOLGEND NUMMER VERSCHIJNT OP DEZE PLAATS HET STRIPVERHAAL: "ASSEPOESTER"

IK VRAAG EXCUUS VOOR DE LAST DIE IK JULLIE BEROKKENDE... OM ALLES WEER GOED TE MAKEN LAAT IK JULLIE IN EEN TAXI NAAR HUIS BRENGEN!
DANKE, NEPTUNES! WIJ WILLEN HEEL SPOEDIG IN ONS HUISJE IN HET BOS TERUG ZIJN! NEE, WIJ ZIJN WAARACHTIG GEEN ZEELUI!
ENKELE DAGEN LATER, IN HET HUISJE BIJ DE WOUDZOOM...
GEEN SCHAT... WAT ZULLEN WIJ SNEEUWWITJE DAN AANBIEDEN? WAT, JA WAT?
SNEEUWWITJE'S VERJAARDAG BREEKT AAN...
IN NAAM VAN DE ANDERE DWERGEN EN IN MIJN NAAM, BIED IK JE DEZE PAPEGAAI-BABY AAN!
Leve Sneeuwwitje!
Einde
IN HET VOLGEND NUMMER VERSCHIJNT OP DEZE PLAATS HET STRIPVERHAAL: "ASSEPOESTER"

De Berenkaap

WAT ER TOT NU TOE GEBEURDE. — Een Russische expeditie (1890) overwintert in de ijsvelden van de Noordelijke poolcirkel en beleeft er de meest spannende avonturen — vaak levensgevaarlijk — in de strijd tegen het natuurgeweld en bij de jacht op de pooldieren. Onder de bemanning heerst echter geen volkomen eensgezindheid.

DE graaf begon zichzelf ongerust te stellen bij de gedachte aan de verdeeldheid die reeds tussen de geleerden en de bemanning smeulde, en vooral de sterk uitgesproken wedijver tussen Sokolief en Maximof. De vijfde dag van de jacht gaf hij dan ook aan zijn groepje bevel zich naar de hoogst gelegen bergtop te begeven. Van dit hoogtepunt kon men met een oogopslag heel de Berenkaap overschouwen. Het was niet zonder ongerustheid dat Serge Mikaelovitch zijn blik liet gaan over het gedeelte van de baai waar de Franse ingenieur met de nederzetting was begonnen. Aan deze zijde schenen de gebouwen weinig gevorderd en geen enkel rookwolkje duidde de voortzetting aan van de nochtans zo belangrijke bewerking van het smelten van het spek.

Deze onderbreking van het noodzakelijkste werk wekte een pijnlijke verbazing bij de graaf op. Hij kon niet nalaten er zijn verwondering over uit te drukken aan Igarof, die zelf sedert een ogenblik zijn kijker op de kampeerplaats gericht hield.

— Ik vrees, antwoordde deze, dat de post verlaten is. Ik zie er niemand, zelfs niet de sloep die er toch beslist moest liggen.

— Laten wij voortgaan, stelde Serge voor. Wij moeten onmiddellijk zekerheid hebben, al is ze dan nog zo pijnlijk.

— Vooruit dan maar, zei de professor.

Met hun vieren daalden zij van de hoogvlakte af naar wat het winterverblijf moest zijn. De plek was inderdaad verlaten, de ketel ledig, het vuur gedoofd, de opbouw onderbroken. Alleen enkele muurvakken die half uit de grond oprezen duidden de vorm van de kampeerplaats aan. Verse voetsporen van beren op de vochtige grond bewezen dat deze grote vleeseters zich te goed hadden gedaan aan de vleesresten die naast de haard waren blijven liggen. De dichtgemetselde ingang van de grot had aan de popingen van de aanvallers weerstaan. De voorraadschuur was dus onaangetast gebleven.

De ongeruste jagers bemerkten dat er een papier aan een ton vastgehecht was, waarop geschreven stond :

Keer in 's hemelsnaam dadelijk naar de Heilsbaai terug. Het is hoogst nodig. De bemanning is in opstand.

ETIENNE.

— De rampzaligen ! riep Serge uit. Ik had het gevreesd. Laten wij ons haasten, misschien is het nog tijd.

— Ik vrees van niet, mompelde de geleerde.

De vrees van Igarof bleek maar al te gegrond. Na het gebeurde tussen Maximof en de commandant van de *Gossoudar*, was een oppervlakkige overeenstemming mogelijk, maar een ware verzoening niet meer. Dank zij de verstandige bevelen van de Franse ingenieur was de lichting van het gestrande schip definitief verzekerd. Bij de eerste hoge tij kon het gemakkelijk losgemaakt worden van de bank waarop het gestrand was om het in een veilige haven onder te brengen, waar het tegen de aanvallen van de geweldige ijsmassa's door klippen zou beschermd zijn.

In de zomer zou het dek volkomen in staat zijn om te weerstaan aan de baren; in de winter zou het bedekt worden met een of twee voet stevig aangedrukte sneeuw, die een zeer slechte warmtegeleider is en dienst zou doen als een uitstekend afweermiddel tegen de koude van buiten en de inwendige warmte wonderwel zou bewaren. Deze zou onderhouden worden door de machinevuren, welke voorzichtigheidshalve tot dit doel waren uitgerust en derhalve met vet of olie konden gevoed worden. Het zou dus niet eens nodig zijn de opgestapelde voorraad steenkolen aan te spreken.

De wapens en de voorraden ontbraken niet; warme kleren waren overvloedig voorhanden en de stapel pelsen zou het mogelijk maken, zelfs wanneer de binnenste afschuttingen opnieuw zouden hersteld zijn, deze er geheel mee te bekleden, zodanig dat men zich een geriefelijke woning kon verschaffen.

Maximof wist zeer goed dat het geen gemakkelijke taak was de tucht bij zijn bemanning te onderhouden. Hij had het bevel gevoerd op verscheidene walvisvaarders en enkele matrozen van de *Gossoudar* hadden reeds onder zijn kommando gediend.

Bogdanof zou zijn stuurman zijn en gelast met de verdeling van de levensmiddelen, Andreï zou de taak van kok op zich nemen. Piotre zou jager zijn en Yermak visser. Alleen de geleerden, namelijk de graaf, Igarof, Sokolief en de Fransman, zouden niet bij de bemanning worden geteld. Zij zouden met voorkomendheid behandeld worden, zoals passagiers aan boord van een schip, maar uitgesloten blijven van elk bevelhebberschap, van iedere inmenging van het bestuur aan boord.

Om te slagen moest dit door Maximof en Bogdanof ontworpen plan een warm onthaal bij de bemanning vinden, hoewel het in werkelijkheid volkomen strijdig met hun belangen was. Van de getrouwheid van de matrozen aan de graaf hing immers de som af die ieder van hen bij de terugkeer zou ontvangen. De gewezen walvisvaarder wist dit en daarom had hij van de eerste dag af getracht de ontevredenheid onder hen te doen ontkiemen. Hij spiegelde hun voor dat het, na alles wat zij gedaan hadden en al de gevaren die zij gelopen hadden, niets minder dan verraad was zich te zien veroordelen tot een nutteloze overwintering. Waarin zouden zij trouwens aan hun verplichtingen te kort komen, indien zij weigerden nog langer aan Sokolief

te gehoorzamen? Was er niet overeengekomen dat deze de geleerden tot over de 80ste graad zou brengen, om ze daarna hun weg te laten voortzetten, terwijl de echte kapitein van de *Gossoudar* namelijk Maximof, op eigen risico en gevaar het schip zou terugvoeren?

Deze redeneringen, vergezeld van lasterpraatjes over de onzinnige aanmatiging van Igarof die een onmogelijk geworden reis toch tot aan de pool wilde voortzetten en daarbij de matrozen trachtte te betrekken, die nooit met een dergelijke expeditie zouden hebben ingestemd, hadden een sterke ontevredenheid in de geesten veroorzaakt. Toch voelde Bogdanof zich niet geheel gerustgesteld. Daar hij vreesde op het beslissende ogenblik de zaak te zien mislukken, raadde hij Maximof aan van de afwezigheid van de graaf gebruik te maken om de bemanning zo ernstig in opspraak te brengen, dat iedere toenadering onmogelijk zou worden.

Het middel daartoe was gemakkelijk en weer was hij het die het aan de hand deed. Bijna elke dag kwam Sokolief met de sloep levensmiddelen of materialen halen om ze naar het nieuw winterverblijf over te brengen, vooral kolen voor het smelten van het vet.

Onder voorwendsel dat het weer vlot brengen van de *Gossoudar* een te zwaar werk was om geen recht te geven op een speciaal rantsoen, deed de gewezen walvisvaarder op eigen gezag een der vaten alcohol opensteken, die bestemd waren voor de preparaten van natuurlijke historie of voor het onderhoud der lampen. Bovendien gebaarde hij niet te zien dat Timopheï, die met de uitreiking gelast was, het rantsoen verdubbelde of verdriedubbelde van zijn makkers, die toch reeds van nature tot dronkenschap geneigd waren, terwijl hij ook zichzelf overvloedig bediende. De gewone uitwerking liet natuurlijk niet op zich wachten.

Toen de sloep met de marine-luitenant en de timmerman Chusky terugkeerde, Waren de mannen ongewoon opgewonden door het drankmisbruik en zeer geprikkeld door de verdachtmakingen van de walvisvaarder. Deze had hun immers gezegd dat Sokolief geen kolen kwam inladen om vet te kunnen smelten maar wel om hun de enige brandstof te onttrekken waarmede zij de *Gossoudar* konden terugbrengen; zodoende kon men hun de volgende zomer tot blijven dwingen en hun meenemen tot aan de pool, wat natuurlijk een gewisse dood betekende.

Bij het zien van de sloep groeide hun verbittering nog aan. Zij troppelden in een oproerige stemming bijeen, gereed om met geweld het opladen van de kolen te verhinderen. Zij verzamelden zich rondom de opslagplaats en namen een houding aan die maar al te duidelijk hun bedoeling verraadde om aan het gezag van de nieuwaangekomenen weerstand te bieden.

Sokolief had niet veel tijd nodig om te zien wat er gaande was. Hij deed echter alsof hij niets bemerkte en daar hij zich niet nutteloos in ongelegenheid wilde brengen, vroeg hij gewoon naar Maximof.

— Onze kapitein, antwoordde Timopheï terwijl hij deze woorden met opzet beklemtoonde, is op zijn schip.

Zonder op deze woorden in te gaan, hernam de luitenant:

— Goed. Laat hem van mijnentwege ontbieden.

Niemand verroerde. Timopheï grinnikte.

— Zijn jullie doof? vroeg Sokolief, die zich stilaan begon op te winden.

— U hebt aan niemand van ons een bevel gegeven, wedervoer de matroos, die zich gesteund voelde en steeds onbeschaamder werd.

— Timopheï, sprak nu de Rus wiens gezicht bleek werd, ik richt mij tot jou. Ga Maximof van mijnentwege opzoeken. Begrepen?

— Ik ken de kapitein, maar Maximof niet.

— Ik raad je aan te gehoorzamen zonder tegen te spreken.

— En als ik niet gehoorzaam?

Sokolief trok zijn revolver, laadde hem, ging recht op de opstandeling toe en drukte hem koelbloedig de loop op het gezicht.

— Binnen de minuut, zei hij, zal je gehoorzamen of je bent dood.

En hij telde de seconden: één, twee, drie, vier, tot veertig. Zijn ogen versomberden naarmate de seconden verliepen. Timopheï beefde toen hij zijn verschrikte blikken om zich heen sloeg als om een hulp in te roepen die niemand bereid was hem te schenken. Bij de twee en vijftigste seconde kon hij het niet meer uithouden: zijn benen zonken onder hem weg.

— Ik ga er heen, stamelde hij, terwijl hij zich verwijderde.

Sokolief liet zijn wapen zakken maar bewoog niet. Een ogenblik later kwam Maximof aan.

('t vervolgt.)

IN HET VOLGEND NUMMER:

Gramschap bij de opstandelingen

HIER IS DE POST, PA! WIL JE DAT IK ZE JE VOORLEES?
JA, LEZEN IS NIET BEPAALD EEN VAN MIJN VELE DEUGDEN EN MISSCHIEN IS DIE POST BELANGRIJK.
Ons Compleet verhaal:
De Erfenis van de grote boze wolf
DIT IS DE REKENING VAN DE KRUIDENIER...
BEKOMMER JE NIET OM DE REKENINGEN. LEES ALLEEN MAAR DE BRIEVEN.
DE REKENING VAN DE BEENHOUWER... DE ELECTRICITEIT...
ZIJN ER DAN SLECHTS REKENINGEN, ZEG?
O NEE, PA! DIT IS GEEN REKENING. DIT IS EEN UITDRIJVINGSBERICHT ALS JE DE HUUR NIET BETAALT....
BA! SCHEUR DAT VEL STUK!
GELUKKIG MAAR DAT IK NOOIT LEERDE LEZEN! IK ONTVANG ALLEEN MAAR SLECHT NIEUWS.
!!!
IK LAAT DIE OUDE REKENINGEN MIJ HET GENOT VAN EEN SCHONE LENTEDAG IN GEEN GEVAL AFSNOEPEN!
HA... DE LENTE! ER IS GEEN SCHONER JAARGETIJDE!

HET IS HET ENIGE OGENBLIK IN HET JAAR DAT IK MET GRONDIGE REDEN LUI BEN.
PA! HIER HEB JE EEN ECHTE BRIEF!
GEEN PRAATJES LEES HEM GAUW! JE ZIET TOCH OOK WEL, DAT IK HET DRUK HEB.
KEN JE EEN ZEKERE DEWOLF-VANDERWOUD?
HUBERTUS? SPREEK DIE BOEF ZIJN NAAM IN MIJN BIJZIJN NOOIT UIT!
13.2
HET IS EEN VERRE NEEF VAN ME... EEN SCHANDE VOOR HET WOLVENRAS! HIJ HAD DE VERFOEILIJKE GEWOONTE ...
EU! WAT HEEFT HIJ ALWEER GEDAAN?...
NIETS, TENZIJ DAT HIJ U BIJ TESTAMENT 10.000 GULDEN LEGATEERT.
DIE OUWE, BESTE HUBERTUS! HIJ IS ALTIJD MIJN LIEVELINGSNEEF GEWEEST!
HET ZIJN DE NOTARISSEN SKUNK, SKUNK EN DAS DIE JE SCHRIJVEN. ZE ZEGGEN DAT...
VOLGENS HET TESTAMENT ONTVANG JE 10.000 GULDEN, ALS JE KUNT BEWIJZEN DAT JE EEN EERBAAR, RECHTSCHAPEN EN ALGEMEEN GEACHT LID BENT VAN ONZE SAMENLEVING.
MOORD EN BRAND!... WIL JE ZEGGEN DAT IK DIT ALLES BIJ MEKAAR MOET ZIJN, ZEG?
JA, PA!
BOVENDIEN SCHRIJFT NOTARIS SKUNK, DAT HIJ OVER WEINIGE DAGEN HIER ZAL ZIJN OM JE REPUTATIE TE ONDERZOEKEN.
IK STEL ME DE VRAAG WAAROM IK ME BEZORGD MAAK! AL WAT IK TE DOEN HEB IS: BEWIJZEN DAT IK GEACHT EN BEMIND WORD EN...
OEWA! OEWA! OEWA!
AAN DE SCHANDPAAL MET DE BOZE WOLF!
HOU!
HOU!
HAD IK DIE ERFENIS VOORZIEN, MIJN OMGANG ZOU VRIENDELIJKER GEWEEST ZIJN.
HET LOOPT VERKEERD, PA! ALS DE NOTARIS MERKT, WAT DE LIEDEN HIER VAN JE DENKEN, DAN ZAL HIJ...

IEMAND MOET ME NOCHTANS LIEFHEBBEN. JIJ BEMINT ME TOCH, IS HET NIET?
JAWEL, MAAR DAT TELT NIET, IK BEN JE ZOON !
HE, SEKE, MIJN OUDE GOEDE VRIEND, SEKE WOLF !
WIE ZEI DAT DAAR?
BROEDER BEER, OUDE MAAT, JE VERMOEDT NIET HOE GELUKKIG IK BEN JE WEER TE ZIEN!
13
3
ZOZO!?
HA, DIE OUWE BESTE VRIEND!
DAT IS TE KRAS! IK BEN HET DIE HOFFELIJK MET JE MOET OMGAAN!
MAAR TEN SLOTTE WIL IK BURGEMEESTER ZIJN...KIJK!
?!
STEMT VOOR BROEDER BEER ALS BURGEMEESTER
NEEM EEN SIGAAR, SEKE, EN VERGEET NIET VOOR MIJ TE STEMMEN, OUWE MAAT!
IK STEL ME DE VRAAG, WAAR IK ME ZO DRUK OM MAAK! IK BEN DE ENIGE CANDIDAAT!
PA! SNAP JE NIET DAT WE GERED ZIJN?
IK SNAP DAT ZIJN PLOSELINGE VRIENDSCHAP AFGESTEMD IS OP DE VERKIEZING!...
TOCH NIET, JE KRIJGT JE KANS! JE KUNT JE VOORSTELLEN ALS CANDIDAAT BURGEMEESTER...TEGEN BROEDER BEER
ALS JE TOT BURGEMEESTER VERKOZEN WORDT ZAL NOTARIS SKUNK OVERTUIGD ZIJN VAN JE EERBAARHEID EN NAASTENLIEFDE!...
IK BEN FIER OP JE, KERELTJE! JE WEET JE HERSENEN TE GEBRUIKEN! IK SPRING VANDAAG AL IN DE BRES!...
DE VOLGENDE DAG.
IK HEB JE AANPLAKBILJETTEN IN HET BOS GEPLAATST, PA! KIJK!..
SPREEK ME AAN MET "UW HOOGHEID" KERELTJE!
STEMT VOOR SEKE WOLF ALS BURGEMEESTER
16

HET IS ALSOF IK VERKOZEN BEN!... IK HEB EEN GROTE MEETING GEHOUDEN EN... EN...
HIER HEB JE TWEE KIEZERS: VROUWE SCHILPAD EN HAAR ZOON!
KOMAAN, SPREEK TOT HEN
NEE, NEE! NIET TOT DAT MORMEL VAN EEN SCHILDPAD! NOOIT! NOOIT!
HERINNER JE HET TESTAMENT! JE MOET BEWIJZEN DAT JE...
13
4
GOED, GOED!
HOE LIEF IS HIJ! O, DIE LEUKE SCHATTIGE KLEINE BABY!
IK BEN GEEN BABY, IK BEN EEN ECHTE SCHILDPAD.
HE, HE! STAAT U ME TOE DAT IK UW SCHATTIG KINDJE OMHELS, VROUWE SCHILDPAD?
MAAR ZEKER, HEER WOLF! DOE MAAR!
WIL NIET!
OETSJ!
KOM, KOM!
HET SPIJT ME ZEER, HEER WOLF.
HET IS AL VERGETEN... MAAR VERGEET NIET VOOR MIJ TE STEMMEN!
ER MOET EEN GEMAKKELIJKER MIDDEL BESTAAN OM TOT BURGEMEESTER VERKOZEN TE WORDEN! EEN ONEERLIJK MIDDEL!... ONEERLIJK, JA!
O, DIE MOOIE ZINGENDE LENTE...
TRALA-LA-LA... ...LALA
TRALALA... LA LA... LA...
HUM! HET IS DIE NIETSNUT VAN EEN KREKEL!
HUM! TENSLOTTE IS HIJ MISSCHIEN WEL NUTTIG... HIJ IS STEEDS OP ZOEK NAAR GELD!... WACHT EENS...
ALS BURGEMEESTER
STEMT VOOR BROEDER BEER
ALS BURGEMEESTER
MISSCHIEN KAN IK HEM ENIG WERK BEZORGEN!
WIL JE OP EEN HEEL MAKKELIJKE MANIER 10 GULDEN VERDIENEN, KREKELTJE?
10 FL
TOP!... VERTEL MAAR GAUW WAT IK TE DOEN HEB.
JE GAAT OP WANDELING DOOR HET BOS EN TELKENS WANNEER JE EEN AANPLAKBRIEF VAN BROEDER BEER ONTMOET...

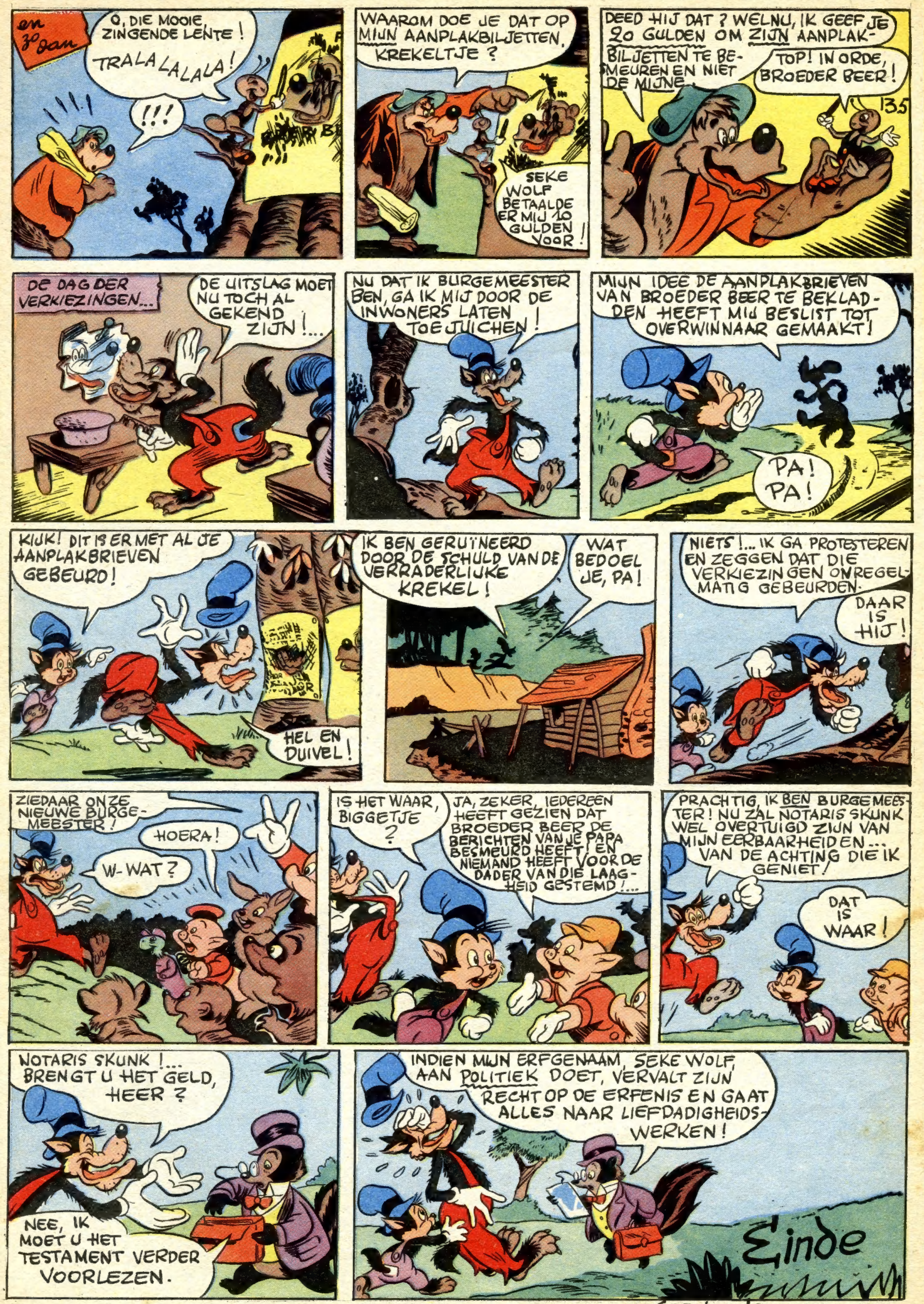

VERWACHT VOOR Nr 14 : DONALD SPEELT VALS EN VERLIEST

Raad je ook mee?

1. Een deel aan het lichaam; een deel bij de lengtematen; het geheel een broodwinning voor vele mensen. — Wat?
2. Met welke boog kan men niet schieten?
3. Welke mens ziet even goed van achter als van voor?
4. Wat staat er tussen kerk en gemeentehuis?
5. Waar heeft de rook zijn begin en 't vuur zijn einde?
6.

x	medeklinker
x x x	aan elke wagen
x x x x x	gezinshoofd
x x x	boomsoort
x	medeklinker

LEESPUZZLE

Pluto, de slimme hond, weet geen raad met dit letterbord. We hebben hem gezegd : « Pluto, al de letters van dit bord, juist verenigd in woorden, vormen een zeer gekende spreuk. Je vertrekt bij A in het midden. Vervolgens neem je de letter die **naast** (links, rechts), **boven** of **onder** staat. Heb je de tweede letter gekozen, dan neem je de letter die naast. onder of

G	A	A	N	I	IJ	L
T	D	R	G	D	K	E
A	E	D	L	E	N	L
A	P	E	A	E	T	F
G	N	E	G	H	L	IJ
O	E	N	N	IJ	B	N
U	D	R	I	I	S	E

boven de tweede staat. Nooit mag je een letter nemen die **schuin** ten opzichte van de voorgaande staat! Begrepen? »

Maar Pluto zoekt al tien dagen en nu komt hij bij je in de raad. Kan je hem helpen? De tweede letter is de L, de derde de D, de vierde... nee, dat verklappen we niet! Wie leest de apenspreuk?... Daar verklappen we nu ook dat er spraak bij is van apen!...

Als Dingo reist...

Dingo is op reis : Nederland en België. Hij vertrekt uit Amsterdam. Uit elke door hem bezochte stad komt een kaartje toe op onze redactie. Wie volgt Dingo op zijn reis, aan de hand van deze gegevens :

1. Kaartje uit U... (kruispunt van spoor- en waterwegen in Nederland).
2. Kaartje uit R... (belangrijkste Nederlandse haven).
3. Kaartje uit V... (plaats in Zeeland).
4. Kaartje uit E... (stad in de Hollandse Kempen).
5. Kaartje uit M... (grensstad op de Maas).
6. Kaartje uit T... (Ambiorix staat er gestandbeeld - in België).
7. Kaartje uit L... (universiteitsstad in België).
8. Kaartje uit M... (de goede stede der maneblussers - in België).
9. Kaartje uit G... (stad waar Ruwaard Van Artevelde woonde).
10. Kaartje uit A... (Belgische stad, waar Dirk Martens geboren werd).

Oplossingen van de Zigzags

1. **Raden :** 1. Hand - el (handel); 2. Elleboog, regenboog; 3. Blinde; 4. Woordje EN; 5. In de letter R; 6. Horizontaal en verticaal : V - RAD - VADER - DEN - R.
2. **Leespuzzle :** Al draagt de aap een gouden ring, hij is en blijft een lelijk ding.

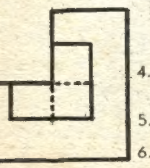

3. **Dingo reist :** Utrecht - Rotterdam - Vlissingen - Eindhoven - Maastricht - Tongeren - Leuven - Mechelen - Gent - Aalst.
4. **Kamraadsel :** LEDERKOUS (A.) - 1. LOR - 3. DOM - 5. RAT - 7. OOM - 9. SKI.
5. **Wie vindt het? :** Oplossing in de hoek.
6. **Rebus :** Antwerpen - Oostende.

Kruiswoordpuzzle

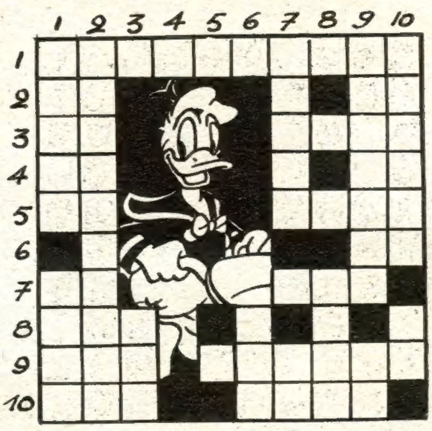

HORIZONTAAL :

1. Beroemde eend. — 2. Hij (gespr. vorm) - Riviertje in België en Nederland. — 3. Naamloze Vennootschap (afk.) - Teljoor. — 4. Pers. vnw. - Omgekeerde ui. — 5. Met een L voor aan een vod - Opschik, sier. — 6. Comité National (afk.). — 7. Pers. vnw. - Groente. — 8. Pers. vnw. — 9. Bloeiwijze (b.v. bij koren) - Hoofdfiguur uit je blad. — 10. Nederl. Spoorweg Maatsch. (afk.) - Deel van een schip.

VERTICAAL :

1. Domme hond - Spaanse jongensnaam. — 2. Het riet behoort tot dit soort planten. — 3. Plaatsje in Nederland, in Drente. — 6. Apennaam. — 7. Schuldig (in handel) - Circa (afk.). — 8. Lui, vadsig. — 9. Onze Geelbek - En (Frans). — 10. Lustig konijntje - Mijn (Engels).

(Oplossing in Nr. 14)

Proef deze eens!

VERGISSING

Heer tot de meid. — Marie, me dunkt dat de koffie vandaag veel sterker en beter is dan gewoonlijk.

Meid. — Dan heb ik me waarlijk vergist, Mijnheer, ik zal U mijn koffie gegeven hebben!

GOEDE OPLOSSING

— Zeg, wat zoudt ge doen als je dokter zei dat je maar vier weken te leven had?

— Naar een andere dokter gaan!

EEN MOEIAL

Staljongen. — Mijnheer, U legt het zadel achterstevoren op uw paard, dat is verkeerd.

Zondagsruiter. — Wel jij dommerik! Weet je dan welke kant ik wil uitrijden?

Kamraadsel

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A.	•	•	•	•	•	•	•	•	•
	•		•		•		•		•
	•		•		•		•		•

Horizontaal A : Fenimore Cooper's beroemde Indianenverhalen dragen die naam. Dumppo, de hoofdfiguur uit die verhalen, neemt het woord als bijnaam. — 1. Vod. — 3. Niet wijs. — 5. Knaagdier. — 7. Broer van vader of moeder. — 9. Sneeuwschoen.

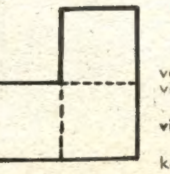

WIE VINDT HET?

Ziehier een figuur die gevormd is door **drie** gelijkzijdige vierkanten.

Wie kan deze figuur nu in **vier** gelijke delen verdelen?...

Nadenken!... Het gaat makkelijk!...

GETAL RADEN

Zeg je vriend een getal te denken. Laat het hem met 5 vermenigvuldigen. Vraag hem bij het bekomen product 12 te voegen. Laat hem nu de som nog verdubbelen en... je raadt dadelijk het getal. Maar je moet hem de som vragen, dus het laatste getal. Je trekt van het resultaat 24 af en deelt het getal door 10. Ziezo, nu heb je het gedachte getal!

Voorbeeld : je vriend denkt 18.

18 × 5 = 90 + 12 = 102 × 2 = 204. Dit getal wordt je bekend gemaakt. Nu komt jou werk : 204 — 24 = 180 en 180 : 10 = 18. Klaar?

OPL. Nr. 12.

M	I	C	K	E	Y		V	L	A	M
A	S		A	L		G	A		L	O
L		A	T		R	O	T	S		D
S	T	A		Z	E	E		I	D	E
	T	R	I	O		D	O		E	R
V		D	E				O	M		N
R	T		R	E		T	R	O	S	
E	E	R		V	I	N		E	I	S
E		E	D	E	N		I	D		T
M	M		A	R		N	E		R	A
D	I	E	R		O	N	R	A	A	D

PLAATSNAMENREBUS

De rebus hieronder stelt twee plaatsnamen in België voor Tekening 1 houdt de naam opgesloten van een stad waar een wereldberoemde schilder gewoond heeft. Tekening 2 is een badplaats.

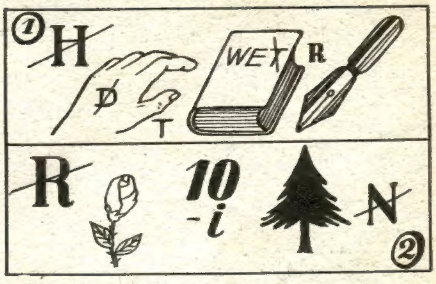

De 7 van de week

Aan alle kereltjes en kerlinnetjes wier patroonfeest deze week gevierd wordt, hartelijke gelukwensen van Mickey.

6 JANUARI : **DRIEKONINGEN (Kasper, Melchior en Balthazar).**

7 JANUARI : **H. LUCIANUS**

8 JANUARI : **H. GUDULA**

9 JANUARI : **H. JULIANUS**

10 JANUARI : **H. WILHELMUS**

11 JANUARI : **H. HORTENSIA**

12 JANUARI : **H. ARCADIUS**

De H. Gudula is een Brabantse heilige (650-712), opgevoed door haar meter, de H. Gertrudis van Nijvel. Zij sleet een leven van boetvaardigheid en liefdadigheid. Karel de Grote trok als pelgrim naar haar graf. De stad Brussel verkoos haar tot patrones. Haar reliquieën worden vereerd in de hoofdstedelijke kerk die haar naam draagt.

MICKEY en het eiland van de DOOD

Mickey en Pluto, gevangenen van de zeeschuimers, hebben het « Eiland van de Dood » in zicht. Mickey werd door de gemutineerde bemanning tot hoofdman verkozen.

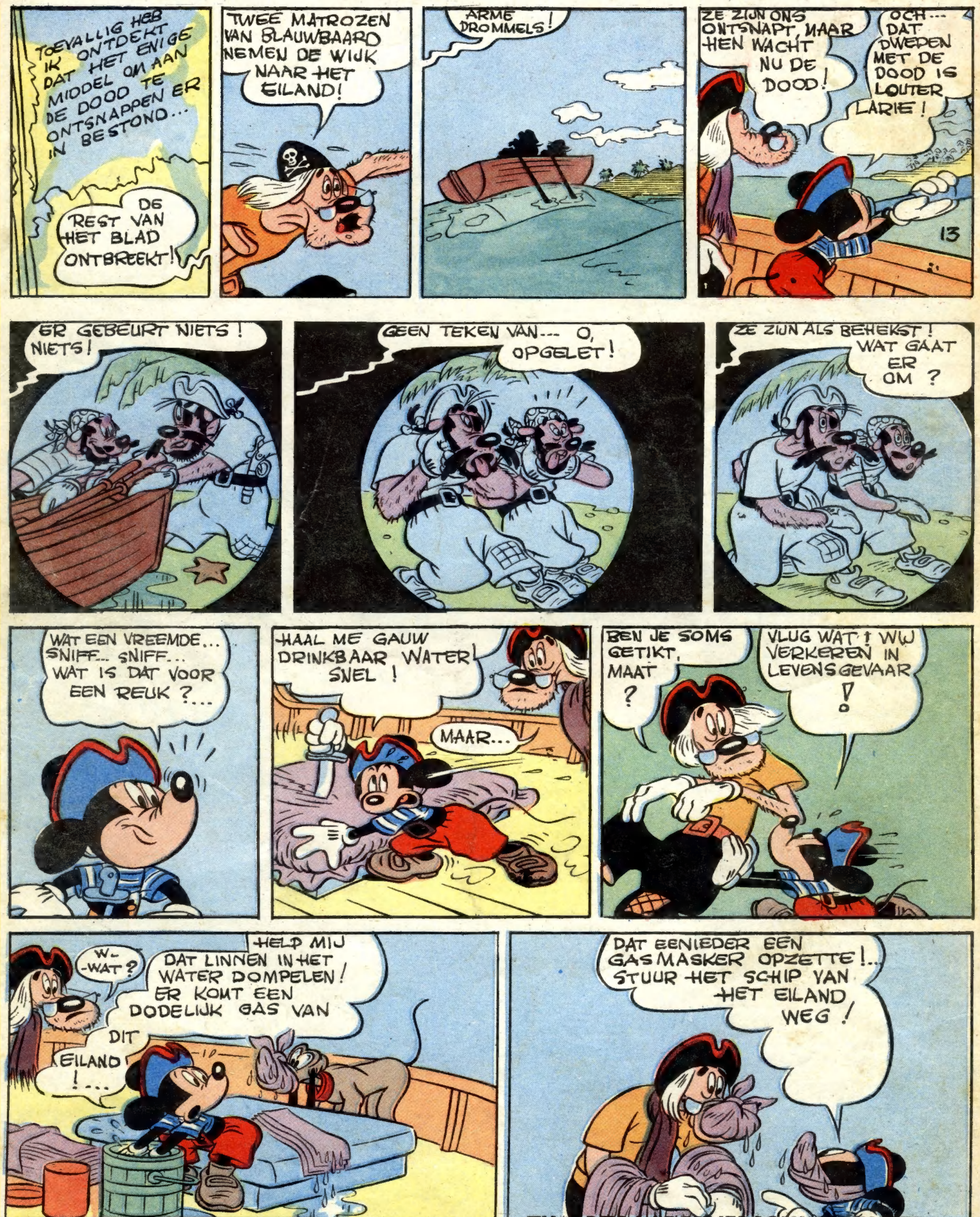

TOEKOMENDE WEEK : ZWARTBAARD VERSCHIJNT WEER...

IN BELGIE GEDRUKT bij de N.V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », 47, Hopstraat, Brussel